

## [Guldberg.]

for det offentlige, der påtager sig som led i planlægningen f. eks. at sørge for, at der er tilstrækkeligt med åbne arealer og fritidsarealer. Det er klart, at det er vi også tilhængere af i venstre. Men så er det, der normalt har været grundlaget for ekspropriation, jo også i orden, og derfor er der en væsentlig forskel.

Jeg kan stadig ikke få mig selv til at tro, at de midler, man har i planlægningen, ikke er stærke nok. Men de er selvfølgelig aldrig stærke nok til, at en offentlig myndighed kan gøre hvad som helst. Det bør de vel heller ikke være. I planlægningen kan man bestemme, hvad de pågældende arealer skal bruges til, og det er i og for sig tilstrækkeligt.

Jeg har fornemmelsen af, at man måske — også hr. Maigaard — noget lader sig præge af de forhold, man lever nærmest med, forholdene i Københavnsområdet. Nu kender jeg dem ikke nøjagtigt i dag, men jeg kan huske, at jeg for ca. en halv snes år siden havde fået den opgave at finde arealer i Københavnsområdet til nogle kollegier. Det var, da Kollegieselskabet af 1962 blev startet, og vi gjorde et stort arbejde for at prøve at finde noget. Men jeg kan garantere for, at dengang — og jeg tror det stadig gælder — var det således, at der i hele Københavnsområdet bogstavelig talt ikke fandtes nogen arealer til bebyggelse, som ikke var fast i hænderne på kommunerne eller de sociale boligselskaber. Således var det i 1962, og det har sikkert ikke ændret sig væsentligt til nu. Man kan jo gå ud og prøve selv. Hvis man vil det, vil man opdage, at man skal gå til kommunen; før har man ikke en chance.

Boligministeren nævnte, og det var også derfor, jeg tog ordet, dette synspunkt om magtfordrejning. Må jeg sige om det, at ministeren ved lige så godt som jeg, at i de tilfælde, hvor man kan konstatere det og bevise det, bliver der naturligvis grebet ind. Men det er jo ikke altid, at det er tilstrækkeligt. Jeg kan godt sige, at jeg selv som minister for offentlige arbejder er stødt på nogle sager, og dem kan man altså gøre noget ved. Jeg kan f. eks. nævne en om en vej fra Århus til Odder. Når man støder på den slags, kan man selvfølgelig sørge for, at der ikke sker misbrug. Men det, man så spørger sig selv om, er: hvor stor en procent opda-

gelse er der i det her? Hvor meget foregår der, som man ikke får fat i? Når man møder disse sager, betyder det altså, magtmidlerne er rigeligt stærke i forhold til den enkelte.

Jeg kunne også for nu at nævne et endnu ikke-forekommende eksempel, som jeg altså ikke vil kalde magtfordrejning fra denne talerstol — bl. a. af den grund, at jeg ikke ved, hvor langt det er kommet — opfordre boligministeren til at undersøge lidt nærmere, hvad det er, der foregår i forbindelse med egnsplanlægningen oppe omkring Karlebo kommune og en flyveplads deroppe. Det vil interessere mig, om boligministeren ville benytte denne anledning til at kigge lidt på det. Jeg har forstået, at der er nogle arealer dér, man gerne vil have lagt ud til flyveplads, og jeg har også forstået, at det er svært at finde ud af, hvorfor der skal være en flyveplads lige dér.

Det var bare for at give et eksempel. Jeg har ikke mere at føje til.

**Auken:** Jeg skal ikke forlænge en interessant debat om konkrete erfaringer med magtfordrejning, da jeg aldrig har været i en så magtfuld position, at jeg har kunnet overvære det pulserende liv bag kulisserne så direkte, som hr. Guldberg har haft mulighed for det.

Det eneste, jeg vil sige her i anden omgang, er, at dette forslag har jeg forstået at man er blevet enig om at henvise til boligudvalget. I virkeligheden er det kun en halv løsning. Vi burde her i folketinget have et udvalg, der kunne tage sig af alle planlægningsspørgsmål, alle jordlovsspørgsmål, således at hele jordlovgivningen, spørgsmålet om den fysiske planlægning og måske også anden form for langsigtet planlægning af denne brede karakter blev samlet i et fast udvalg her i folketinget. Selvfølgelig har dette forslag sammenhæng med boligpolitikken, i og med at der er tale om ekspropriation af arealer til boligformål, men ligeledes har ekspropriationer, f. eks. til veje, sammenhæng med trafikplanlægningen osv. osv. Der er altid, når vi taler om fysisk planlægning og jordlovgivning, en sammenhæng til andre områder. Men jeg synes, at området er blevet så stort og så væsentligt, at det kunne fortjene at få sit eget udvalg her i folketinget. Det vil sige, at jeg gerne vil henlede opmærksomheden på, at vi i forbindelse